

licul

Humor și satiră

B. U. Cluj / Central Library Cluj

CALICUL

humor și satiră.

Apare la prima fiicărei luni în Sibiiu.

Abonamentul: Pentru Austro-Ungaria pe an 3 fi., pe $\frac{1}{2}$ an 1 fi. 50 cr. pentru România pe an 7 franci, pe $\frac{1}{2}$ an 3.50. Inserțiuni: De un șir petit 6 cr. și 30 cr. timbru.

Abonamentele, manuscriptele, inseratele etc. se adresează la: Redacțiunea Calicului în Sibiiu.

La situațiune!

Situațiunea europeană a ajuns la acel stadiu, în care nime nu mai știe unde stă, și eu nu stau bun despre durata stărei împrejur a situațiunei europene, care promite puțină statornicie. Resboiu sau pace? — întrebă deja toate gazetele, dar' neci una n'a ajuns încă la Brăila orbului din întrebare. Toate gazetele-și sparg capul lui Bismarck asupra întrebării: Resboiu sau pace? — și fiă-care crede, că răspunsul, ce-l dă la astă întrebare, e frate cu Minerva, despre care se știe, că s'a născut din capul lui Jupiter.

După părerea mea, situațiunea europeană stă așa: Înlocuiți puterile europene, p'un moment, cu niște câni adunați la un loc într'o stradă. Doi dintre acești câni cu numele Franțos și Burcuș, au luat deja poziția de ceartă, stau unul de altul față-n față, 'si-au înăspřit përul din spinare, și se hârăie, dar' li frică se saie unul la altul. În poziția asta, d'o țiglă, care din întâmplare cade de pe coperișul unei case, amândoi se sperie, și-și sar în cap, atunci sar însë și ceialalți câni la mijloc, și păruiala-i gata. După păruială, toți câni, chiar și cei-ce au rămas cu cõda neruptă, 'și-o trag între picioare și se duc, ear' în locul, unde erau câni remâne: Pacea!

Sus Marcule!

Dina, dina, dina, da,
Dina, dina, da !

Jocă puiul ursului
În țara Hațegului
Unde-î clima sănătoasă,
Mămăliga fără óság!

Hop, puiușul ursului
În țara Hațegului,
Unde avem popi destui
Ca lunaticul din Puj.

Hop, dar' jocă drăgălaș
Chiar în Hațeg în oraș
Unde popii neîncetat
Beau vinul nerumegat.

Hop, dar' mai întâiu de tóte
Pân'a nu juca la glóte
Jocă domnului Bersan,
Ce-î la oraș căpitan.

Că dumniului ca om cult
 Și umblat în lume mult
 Ne-a închis precum se cade
 Frumósa noastră progade.

Las că vitele cornute
 În progade merg ca-n munte,
 Dar' nemernicii de porci
 Ne desgrópă morții toți.

Cât după a mea părere
 La a dóua înviere
 Os cu os nu s'a-'ntâlní
 Din cei îngropați aci.

Atunci întreb pe Bersan
 Al cetății căpitan,
 N'a âmbra tiptil, tiptil
 Dinaintea lui Joil?

Că Joil, prorocul mare
 Numai prin o trimbițare
 O se scótă din morminte
 Creștinele oseminte!

Dar' p'aceste cum le-o scóte,
 După ce porcii vin glóte
 Și le scot din moșinoi,
 N'așteptă ȕiua d'apoi?

Drept aceea, mēi Mărcuț,
 Jócă pe chir Bersănuț
 Și-l trimite la progade
 S'o-ngrădescă cum se cade!

Hop Mărcuț, minte ușórá,
 Că-n Hațeg o domnișórá
 Copilițele le cresce
 În duchul din Putea-pesce.

Și dumnia-ei ca română
 Ȑise se-'i dăm pânea-n mână,
 Ear' acum cântă, cetește,
 Numai tistaș ungurește.

Spune-'i dar' puiuțule,
 Spune-'i copiluțule
 Sē ne cruță din cultură
 Din maghiara-'nvěțatură.

Altcum, dacă chibzuiește
 Că-i mai bine ungurește,
 Ia-o Mărcuțule dragă
 Și-o pórtă în țara-'ntreagă.

Ia-o, Marcule și-o dù
 Se jóce cum joci și tu
 Pe sub ciur și pe sub sită,
 Că-i cocónă procopsită!

Hop, Mărcuț printre meleni,
 La popii din Petroșeni
 Cari pentru egylet-kultur
 Beau până ce cad în — nas!

Hop, că Stanca Abraham
 Care-'i cât sura din ham
 A jucat la egyletiști,
 Ca dracul prin cânepiști

Ear' colegul său Preda
 Care-'i popă-n Petrila
 Gândeai că-'i un vârbuncaș
 Așa juca de cinaș.

Deci fă-le și tu un bal,
 Dar' bal mare cât un cal,
 Să se sature de danț
 Ca și ciórele de hanț.

Ori mai bine, mēi Marcule,
 Spune la aceste mule,
 Că de mult s'au deochiet
 Âmbând la cultur egylet.

Deci te dū și le descântă
 De deochi, sgaibă și brâncă
 De stropșală, călcătură
 Și de cultur sēcătură.

Hop, puiuțul ursului
 La Poiana-Měrului,
 Unde-n luna lui Andrea
 Au ales popă cu șea!

Adecă, se mē esplic
 Au ales popă voinic,
 Apoi e fecior de popă
 Și la cap e cât o dobă.

Drept că lumea-'i rea de gură
 Și ȃice că beutură
 Ar fi dat popa Micu
 Căci 'i-au ales copilu.

Dar' știut lucru se fie
 Că cine vrea preoție,
 Și carte nu știe bine,
 Desfunde buțile pline.

Apoi pentru beutură
 Ori-și-care sēcătură
 Votisanți v'a căpēta,
 Ca și Moise de colea.

Deci dar', puiul ursului,
 În Poiana-Měrului
 Jócă una ciobănește
 Și descântă voinicește:

Vai de voi, mēi Poienari,
 V'ați ales popă magariū
 Pentru vin, pentru friptură,
 V'ați ales o sēcătură!

Când li-ți vedea între voi
 Îți gândí că-'i mula-n oi;
 Dar' nu-l duceți la prohod
 Până-'i veți pune clopot!

Jócă Marcule frumos
 Jócă și-n Vidra-de-jos,
 Jócă bine mocănește
 Și strigă și iuește:

Nevestele din ăst sat
 De li urít de bărbat,
 Viie la prota Furdui
 Că le pune conciu-n cuiu

Haidați babe și neveste,
Că până Furdui trăiește
De bărbați vă mântuiește,
De se duce-n Abrud veste!
Marcule, de li juca
Ți-a-nchina cu glăjuța,
Care-ți place bine, bine,
Strînge-l Marcule la tine!

Suci Marcule din spinare,
Și jócă-n Restolțul mare
La jupânul dascălul
La Tóder Vlaic bețivul.
Strînge-l și-l sărută-n bot
C'a păpat tractul de tot
Și de-a mai protopopí
Bisericile-or cerșf!

Hop! că Vlaicul e voinic,
Nu vrea mórtea lui Izig,
Bea țuica nemestecată
Și, când nu bea, nu se'mbată!
Hop, Marcule pe furis
La părintele Galiș,
Care-ți popă-n Cuzeplac
Jócă-ți puiele pe plac.

Jócă-l deci puintule
Și-ți strigă drăguțule:
Tódere, dascăl ca tine
Poți face din ori-ce câne!
Dar' se nu joci pe Erzsi
Nici pe vecina Káti,
Că Galiș de te-a zări
Te-a bate, te-a ologí.

Vlaicule, pasere vie,
Lasăte de dăscălie
Fă-te calfă de ciurariu
Ori popă la Bouțariu!
Că este două muieri
Fac lui Galiș tot plăceri,
El cu ele suguiește
Și magyar állam ceteste.

De ștí ceva glăsuf
Te poți chiar călugări,
Dar' dăscălí nici de cât
Plesnițar porcosul gât!
Deci, când a cetí mai bine
Ia-l Mărcuțule cu tine
Și mi-l jócă pe sub ciur
Se-ți sară flocii din — barbă.

Jócă Marcule cinaș
Lui Poruț dela Almaș,
Că Poruț e protopop
Strigă-ți Marcule hop! hop!
Hop, Marcule, nu te da,
Jócă lui Joan Stanca
Care în Vurpěr popește,
Dar' popește chiar turcește.

Hop! că popa din Vurpăr
Este mare cavaler
Și-n biserică se ceartă
Ca țigăncile la șatră!

Învîrte-l puiuțule
Și-l întreabă Marcule:
De Dumnezeu nu-î e frică
Să se certe-n biserică!

Dacă chiar ceartă dorește
Mergă deputat la Pesce
Ori se facă gazetar
La ȕiarul Kolozsvar.

Dar' în biserică tacă,
Nu mugească ca o vacă
Că dieci și cântăreți,
Popor, epitrop și feți
Nu la ceartă se adună
La biserică-n preună!

Dar' dă-l dracului Marcule,
Că mai sînt în lume mule,
Care trebuiesc jucate
Și în Calic însemnate.

Cum e Jon Cure cel beat
Din Covășinț, din Bănat,
Ear' un popă cât un plop
De cei rămași de potop.

El, ca puținele mule,
Falsifică matricule,
Cunună chiar minoreni
Pentru sute de floreni.

Drept, că lumea e ca ea
Și mult nu vrea al vedea
Pe afară, pe la sóre
Numa-n umbră la rēcóre.

Dar' ce-î pasă lui de sóre
Bin' că are sutișóre;
Sóre au și cerșitorii,
Bani? oh! numai domnișorii.

Apoi dumnialui e domn,
Fie beat, fie în somn
Fie chiar și-n temniță,
Jócă-î Niculiță!

Hop, dar' jócă mai cu sporiu
Că te-ncing de dáuē-ori
Și de nas te mai sucesc
Cătră Reghinul-săsesc.

Că-n jurul Reginului
Avem popii dracului,
Rēi de lucru, buni de gură
La ori-care beatură.

De, fētul meu
Popa dela Uifalău,
Cărlănașul cel de an
Domnul Joan Moldovan.

El singur bea într'o séră	Mărcuțule nu te da
Cât șapte porci într'o véră	Jócă și-n Mesterhaza
Mai cade, dar' ear' se scólă	La popa cel ortodocs,
Și se pune lângă ólá.	Pe care mulți îl cunosc.
Merge Joia la oraș,	Nicolescu se numește
Vine Marța mintenaș,	Și poporul și-l belește
Grâul de pe două cară	Îl mulge și mi-l despóie,
Nu-i e destul pe o séră.	Ca lupii pe-o biată óie.
Se mai ceartă, se mai bate,	El pentru averi și sume
Și eară vinde bucate	Vrù chiar sócra se-și sugrume
Și le dă pe beutură,	Și după constituție
Pardon — pe cultură!	El tot șede-n parochie.
La beute-i bun măestru	Hop! Marcule fi cuminte
Ca și cel din Solovestru,	la pe acest sfânt părinte,
Ca părintele Precup	Și-l învêrtește doi ani
Pe care jidani-i rup.	Să se sature de bani.
Precup dela Solovestru	Ori, de nu s'a sătura
N'are frêu nice căpăstru,	Dă-i una cu brânca ta,
El se pórtă buestraș	Să se ducă tot de-a dura
Pe la Reghin prin oraș.	Până i-a amuțí gura.
Bea și strigă tot vivat	Hop! se știe că popia
Și âmblă desbrăcinat,	Nu i-au dat'o vlădicia
Tot cântând și fluerând	Numai se stórcă poporul,
Ca bicherii cei de rënd.	Dă-i Marcule cu piciorul!
Când e beat face scandal	Hop! Marcule bituian
Și rânchiază ca un cal,	Jócă și popii Campian
Ear' dacă-și mai vine-n fire	Lui Elie din Varviz,
Scrie mereu la pascuile.	Care la spir dîce viz.

Dar' jócă nu fă protest,	El nu cunoște troiță
Că Câmpian e om onest	Numai scumpa mândruliță
Și de modest pe cât ăi	Și drăgălașa glăjuță,
Nici se uită la femei.	Apoi ear' lelea descultă
Nu, el nu le bagă-n sémă	Două lucruri îi pun capul,
Pe cari nu pórtă năframă,	Două l'or duce la dracul
Dar' pe care-'s învălitate	Glăjuța cu beutură,
Cu ochii stă se le-'nghite.	Lelea smerită la gură.
Glaja și muierile,	Hop! dar' jócă-'l omenește
Muirea și glăjile	Și de barbă mi-'l sucește
Sânt pentru el cuvânt sfânt,	Se nu ăică, de-o fi beat,
Pe rotogolul pământ.	Că-n brânca ta n'a întrat!

BCU Cluj / Central University Library Cluj

Noutate senzațională.

Trenul călei ferate de persoane, care sosește, între 2—3 ore din ăi, la Sibiu, a trecut ieri cu tóte rótele vagoanelor preste o Măieriță bătrână, fără ca se-o fie vătămătat câtu-'i negru sub unghie: Măierița bătrână se afla adecă, când a trecut trenul preste ea, sub podul, preste care calea ferată trece Cibinul!

Urzică Scandalografescu.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

„Unde a mers mia, meargă și suta,“ sau pe românește: Dacă odată barbierul te-a ras nesăpunit, las' se-și mânce și săpunul! — Asta-i cuintesența vorbirii deputatului Truța, ținută-n deploramentul nostru din Budapesta, în chestiunea creditului pentru mobilizarea glótelor!

Sute de milióne sau votat regimului nostru parlamentar dela dualism încóce, din motivul absolutei încrederi, și acelea s'au folosit pentru ruinarea patriei, pentru ce se nu votizeze Truța acum, în momentul pericolului, 7½ milióne, din neîncredere cătră regim, pentru salvarea patriei!

Votarea creditului de 7½ milióne din partea lui Truța pentru salvarea patriei are un sens logic, până-când motivarea votizării conține un non sens. Cel-ce n'are încredere în regimul nostru, acela, cu de 77 de ori 7½ milióne, nu póte salva patria, pentru că n'are patrie. Iată pentru ce. Regimul nostru trece ađi de cel mai patriotic.

Tot ce nu merge cu regimul, trece de nepatriotic. Prin urmare, cu neîncrederea în regimul actual, nu se poate motiva nici o jertfă pentru patrie, și Truța, cu votizarea celor $7\frac{1}{2}$ milioane pentru salvarea patriei, nu-și poate ascrie mai multe merite pentru patrie, decât acel țigan pentru sufletul tată-so, căruia, ducându-i vântul pălăria, a ȕis: Se fie pentru sufletul tatii, că așa și așa nu 'i-am pus pomană!

De aceea eu mult mă mir, cum ministru-președintele și actualul ministru al deficitelor noastre Tisza, răspundând în dietă lui Truța, nu l'a numit sobol, pentru-că în Ungaria numai un sobol poate votiza un credit pentru salvarea patriei din neîncredere cătră regim!

O vorbă ca o sută, deploramentul nostru din Budapesta a votizat cu consimțământul lui Truța $7\frac{1}{2}$ milioane pentru salvarea patriei. Până unde vom sări însă cu aceste $7\frac{1}{2}$ milioane, salvând patria, asta eu unul n'o știu. După părerea mea, cu $7\frac{1}{2}$ milioane, nu ne putem cumpăra nici clucele de lipsă pentru sterpirea sobolilor, pe care Tisza nu numai vorbind în parlament, dar' și visând în pat, îi vede cum subminează patria. Ca se ne putem apăra cu cele $7\frac{1}{2}$ milioane, prin înarmarea gloatelor, patria, nici vorbă nu-i.

Noi ne temem de Ruși. Contra Rușilor ne vom putea apăra însă patria numai în cazul, dacă cele $7\frac{1}{2}$ milioane votizate pentru mobilizarea gloatelor, le dăm Kulturregyletiștilor din Cluj. În cazul acesta putem dormi liniștiți, pentru-că, cu toate tunurile, de care dispune aȕi Rusia, nu e în stare a sparge prostia Kulturgyletiștilor din Cluj!

Stan Pățitul.

Celce, însurându-se, n'a căpătat și sócră la casă, acela nu știe ce-'i Iadul pe pământ, și numai după-ce părăsind pământul, va ajunge-n Iad, se va bucura de fericirea de a face cunoștință cu mama dracului. Eu din parte-'mi nu mai am lipsă de atare cunoștință pe ceealaltă lume, și, dacă Dumnezeu e numai cătu-'i negru sub unghie drept, atunci eu, după suferințele, ce 'mi le-a cauzat sócră-mea,

se tot fur și se tot omor cât-oi mai trăi, trebuie se ajung în Raiu!

De 35 de ani sum însurat, și-n 35 de ani n'a fost și lăsată de Dumnezeu, în care sócră-mea nu 'mi-a făcut gâlceavă-n casă. Acumu-'i sócră-mea de 70 de ani, din an în an e tot mai a dracului, și tot n'o mai ia încă dracul. Se vede, că și cei din lad se tem de ea. Și of ce păcat, că sócră-mea nu-'i unită, pentru-că ajungând ea în Purgatoriu, Uniții, până-'i cucul, nu mai cred în puterea Purgatorului.

Destul mi-am spart capul în 35 de ani, cum se scap de sócră-mea, dar' tóte înzădar. Mai bine făceam de-'i spărgeam ei capul. Acum, decând cu organizarea glótelor în Ungaria, ce 'mi-a plesnit prin minte? — m'am dus la solgăbirăul, și l'am rogat se scrie pe sócră-mea la glotași, dór', venind Muscanii, o ia vr'un cozac în sulită, și eu scap de ea. Solgăbirăul mă ascultă, și scrie pe sócră-mea între glotași. Dar' ce se-'ntimplă? — Pe sócră-mea o pune dracul și se duce la o nuntă d'ale Măierenilor din Sibiiu. Măierenii din Sibiiu sânt — cum țice Tribuna — un neam de ómeni buni, dar' negleși în cultură, de pare că trăiesc în pustietățile Asiei de nord, nu în nemijlocita apropiere a metropoliei din Sibiiu. Asta vine de acolo, că popii Măierenilor numai până atunci se înterează de ei, până-când, prin puterea molitfelnicului, le trag pelea preste urechi, apoi nu le mai pasă, dacă-'i mănâncă și câinii. Popii Măierenilor botează, cunună, și îngropă. Dela botez până la nuntă, și dela nuntă până la grópă, între Măierenii nu veți popă. Măiereanul din Sibiiu, în vieța practică, la ospetele și petrecerile sale, nu se întâlnește cu popa său, și d'aceea n'are dela cine învăța neci cum se șéde între ómeni pe scaon.

Deci îmi esplic eu faptul, că între Măiereni din Sibiiu, care trăiesc așașicând în cetate, așli atâtea datini superstițioșe, cum nur le așli la locuitorii din vîrfurile Carpaților. Așa nu vei alla în tótă biserica ortodoxă, ca popii, d'odată cu cununia, se facă cununaților și parastas, cum fac popii din Sibiiu. Așa am mai aușit, că strigóiele iau laptele dela vaci, dar' nu cred, că'n alte părți din Europa vei vedea în presara Mucenicei Fevronia, vr'o lele Vuță, ca pe cea dela pórtă Ocnii, despletită, numai în iie, c'un ciur în cap, clopot la gât, usturoiu în gură, cercei de gilincei în urechi, suștariul de muls în stânga, ș'o secere știrbă-n dreapta, păzind tótă noaptea la ușa grajdiului, pentru ca strigoile se nu-i ia laptele dela vacă, etc.

Dar', ca se mă întorc ear' la sócră-mea — ceea-ce o fac cu multă neplăcere — sócră-mea a fost dăunăđi la o nuntă d'ale Măierenilor din Sibiiu. I.a nuntele Măierenilor, între alte obiceiuri próste, mai e și acela, că vornicul nuntei, după-ce ia miresei, într'o cuvêntare plină de noduri logice, iertare dela părinți, îi pune vin într'o ólá, mireasa bea vinul, aruncă apoi óla preste cap înapoi, și, dacă cineva nu prinde óla, ci aceasta cade și se sparge, atunci și căsătoria se sparge.

Așa s'a întimplat, că sócră-mea, stând la spatele miresei, óla aruncată de mireasă preste cap, a căđut la sócră-mea pe nas, și i-a turtit nasul. Acum pe sócră-mea, cu nasul turtit n'o s'o ia neci la glóte, cu tóte, că și eu consimt cu deputatul Truța, și sum gata a-mi jerfi sângele sócrei mele pentru patrie.

C'un cuvênt, sócră-mea cu nasul turtit, n'o se fie neci pentru glotași, și tótă speranța mea, că dór' prin venirea Muscanilor voi scăpa de ea, s'a prefăcut în lapte acru.

De aceea, decăt, însurându-te, se-ți iei sócră la casă, mai bine se te însori dup'o fată, care decându-i n'a avut mamă.

Cocóna Gurădulce.

Câț, că voi nu vă certați, când se jucați? — și pețitorii voștri nu se uită la cultură, dacă au untură!

Eu n'am obiceiul d'a mă ocupa publice de afacerile mele proprii, dar' totuși trebuie se constatez, că atâta am cetit estan despre balurile reuniunilor femeilor noastre în gazete, de m'am prostit cu desăvîrșire. Mai „multă vorbă sărăcia omului“ a produs reuniunea femeilor române din Sibiu, și cea din Arad cu balurile lor în gazete. Câț!

În Sibiu, din întâmplare, și Sașii vreau să se cultiveze jucând, și reuniunea femeilor lor pentru jocuri culturale, și-a fixat ziua balului pe 12 Faur. Tot pe ziua asta și-a

pus și reuniunea femeilor române pentru jocuri culturale balul sĕu. Fiind însĕ Sibiiul prea strĭmt pentru atĭta ĩmbulsalĕ culturalĕ, điaristica a ĩntrat la mijloc, și a ĩnceput a striga: Femeilor, sesoice și romĕne din Sibiiu, dați-vĕ rĭnd, nu vĕ ĩmbulziți ca Grecii din Blaj la temnița; voi sũnteți avisate la mila unuia și aceluia public, nu vĕ ĩmbulziți la cerșit! Cĕț!

La vocea ĩnțeleaptĕ a điaristiceii, publicul din Sibiiu, care se bucurĕ d'o cugetare mai maturĕ, știind cĕ: „Der Gescheitere gibt nach“, aștepta cu nerĕbdare se afle, care dintre conducĕtorele reuniunilor femeilor din Sibiiu, cea romĕnĕ sau cea germĕnĕ, cedĕnd, se va dovedi de cea mai cuminte. Și ce se vedeți? — amĕndouĕ conducĕtorele de reuniune, atĕt cea romĕnĕ, cĕt și cea germĕnĕ, s'au dovedit cĕ-s „mai cuminte“, și neci una n'a cedat. Așa amĕndouĕ balurile s'au ținut ĩn sĕra de 12 Faur. Cĕț!

Așa-s femeile, aceea ce vreau, nu vreau chiar dacĕ ar voi, dar' apoi aceea trebuie sĕ se ĩntĩmple la moment. Așa đicea și preoteasa popii celui sĕsesc d'odiniorĕ din Vurmloch: „Ech wĕll net, wel ech net wĕll, und won ech net wĕll si wĕll ech net, mehr wĕll ech uch“. Cĕț!

Estmod se esplicĕ și polemia din điarele nĕstre despre balul, sau mai bine đis „nubalul“ reuniunii femeilor romĕne din Arad. Femeile romĕne din reuniunea Aradului au đis: Noi nu voim se facem ĩn carnevalul din estan bal, și cu tĕte, cĕ voim sĕ ne cĕștigĕm pĕrale pentru reuniunea nĕstrĕ, nu voim, ca alții se facĕ bal ĩn favorul nostru, pentru-cĕ ceea-ce noi nu voim, nu voim chiar dac'am voi. Cĕț!

Ce politicĕ zace-n voia-nevoia femeilor din Arad, eu una n'o știu, pentru-cĕ eu țĩn la principiile Tribuneii, și nu fac politicĕ, ci esprĩm, ĩn cestiuni politice, numai opiniunea publicĕ a cocĕnei Sfecla. Cocĕna Sfecla ĩnsĕ, care, decĕnd

s'a bătut cu bărbatu-so, nu vede cu ochiul cel stâng, 'mi-a spus între trei ochi, că, în reuniunea femeilor române din Arad, sînt o grămadă de dame iertate, și fete bătrâne, care numai în biserică măi pot avea un viitor. Căt!

Stând așa lucrul, înțeleg pentru ce femeile din reuniunea dela Arad s'au aliat cu biserica, și-și vor ținea balul lor d'odată cu sinodul eparchial al Aradului din estan, și Duchul-Sfânt, care, după statutul nostru organic, în tot anul pe la Dumineca Tomii, face câte-o călătorie din ceriu pe pământ, c'o cale le va umbrî și pe ele. Căt!

Din contră, zace multă politică în alianța Neuniților cu Uniții din Alba-Iulia, despre care ne spun ȕiarele, că au aranjat un bal comun în favorul școlelor lor. Multă politică ȕic, pentru-că atât Uniții, cât și Neuniții din Alba-Iulia, n'au intenționat prin balul comun alta, decât o tragere pe sfóră reciprocă. Eu adevă, altfel nu 'mi pot închipui, cum ómeni inteligenți se pot uní pentru scopuri neunite. Asta cu atâta mai puțin, cu cât știu, că avocatul Coșieriu, dacă numai visează, că e gr. or. își smulge tot pěrul din cap, și avocatul Patița, dacă află, că un crucer din care el a contribuit la bal, se folosește în scopurile școlei unite, de necaz, își sare din pele, și-ntr'o pele atât de neagră neci dracul nu se mai bagă. Altcum atât școla unită, cât și cea neunită din Alba-Iulia, mulțămită înțeleptei conduceri a superiorilor lor, atâta's de miserabile, încât nu merită o pereche de talpă, necum, ca o mulțime de ómeni se-și rupă pentru ele cizmele jucând. Căt!

Mai puțină sfără-n țară a făcut estan ȕiaristica nóstră, despre balul reuniunii femeilor române din Brașov, la care, în trecut, mulți tineri — ba după-cum 'mi-a spus cocóna Sfecla — și redactorul nostru, și-a ars gura cu zamă de amnar. Se vede, că vestitele baleologe din Brașov, jude-

când după prolema Susanei D. Eremia din numărul 13 al Gazetei Transilvaniei, 'și-au concentrat tótă necapacitatea lor pedagogică în nou înființatul internat de fetițe. Și eu nu-nțeleg pe redactorul gazetei „Scóla și Familia“, domnul Darius, care, cu tótă cartea, de care dispune, n'are idee de cărți, cum se póte încumete a conturba, prin criticele sale, pe celebrele ferbliste ale Brașovului în cestiuni pedegogice, pentru-că domnia-sa, ca se mă exprim cu cocóna Saveta D. Eremia, e departe de a înțelege sublimul scop al ferblistei, care, ca prima, cu patru crăițe-n mână, dize: „Pas!“ Cât!

Despre balul din Blaj, ne spun gazetele, că la acela, profesorul Radu a ținut un toast atât de sec, de jucătorilor li s'au uscat sudorile pe obraz, și clarinetistul din banda musicală a prăsit limbariță. Cine a cetit însé la balul Blăjenilor prohodul, despre asta tac dizele nóstre. Cât!

Unici în felul lor sânt Clujenii cu petrecerile carnevalistice. Clujenii își încep petrecerile cu cântări, apoi jócă, și la urmă se'mbată. Așa se adeverește la Clujeni dize strămoșască: „Finis coronat opus“, sau pe românește, „la fundu-'s cele ócheșe! Dar' asta-i un semn al culturii patriotice, și se esplică prin nemijlocita frecare a Clujenilor cu Kulturegyletiștii, pe care încă nime nu 'i-a vėđut trezi. Cât!

Nu atâtea am cetit în gazete, câte 'mi-a povestit cocóna Sfecla, despre balul „Junimei“ din Bucovina. Cocóna Sfecla adecă, aflând că-n Cernăuți trăiește un călugăr vestit, cu numele Ioanovici, care știe ferbe mătrăguna, știe arunca cu bobi, și care, ori-cui cetește psaltirea înapoi, p'acela îl ia dracul, a călătorit la Cernăuți, ca se aducă dela el leac de măritat, sau făcătură, pentru o nepoțică d'ale sale. C'o cale, cocóna Sfecla, a cercetat și balul „Junimei“ din estan, și 'mi-a spus: Că Bucovinenele încă au slăbiciunea de fac mai multe fete decât feciori; că la balul Junimei au fost

multe fete, despre care spun bătrânii cu tótă pozitivitatea, că odinióră au fost fórte frumoşe; că Bucovinenele-'s fórte culte şi, afară de cea românească, vorbesc tóte limbile; că costumul naţional, în care damele s'au prezentat la bal, în mare parte sémănă cu* cel românesc, ca cărbunele cu zăpada; că cavalerii, şi în deosebi aranjerii balului, vorbeau limba română în sublimul dialect al Lerchenfeldianilor, etc. etc. Câţ!

C'un cuvânt diarele, ca neci-odată, ne-au adus bogate vesti despre balurile naţionale ţinute estan, în tóte părţile locuite de Rómâni, în scopuri culturale. Semn, că nouă şi-n Ungaria, în această Palestină a executorilor de dare, ne merge încă atât de bine, de mai putem risca, jucând, câte-o perechie de cizme pentru căputarea capului. Din contră, Kulturegyletistii nu se pot fálí cu atari rezultate. Aşa spre pildă, Kulturegyletistii din Alba-Iulia, de câte-ori 'şi-au rupt cismele, jucând, pentru scopuri culturale, totdeauna numărându-'şi venitele balului, s'au văduţ necesitaţi a cânta: „Ach du lieber Augustin, Alles ist hin“, sau a mai juca un ciardaş pe melodia ce, de regulă, flueră olarul, când îşi rěstórnă carul cu ólele. Câţ!

După rapórtele diarelor nóstre, tóte balurile au fost frumoşe. După părerea mea însă, balul pompierilor din Selişte a fost cel mai frumos, pentru-că a fost cel mai simplu; al Românilor din Timişóra-Fabrică, a fost cel mai naţional, pentru-că la acesta chiar şi invitările s'au făcut cu provocarea, ca damele să se prezenteze în costum naţional; ear' cel mai luxurios bal a fost acela al reuniunii femeilor române din Sibíu, pentru-că la acest bal s'a adeverit dişa scripturii: „Din sudórea feţei tale se-'şi facă nevéstă-ta şlep!“ Câţ!

Cu şlepurile dela balul reuniunii femeilor române din Sibíu, sau cu acea parte superfluă din îmbrăcăminte de

bal a damelor, care de regulă se târaie pe jos, ai fi putut îmbrăca cel puțin 200 de golani, și-ți mai rămânea încă atâta, ca se poți plăti un maslu cu 7 popi pentru tămăduirea acelor bărbați, la care nu s'a împlinit încă ȃsa scripturii: Bărbatul e capul muerii! Căț!

Eu am văduț la balul reuniunei femeilor române din Sibiiu pe un bărbat, căruia, observând șlepu nevestei sale sfârticat în pintenii unui husar, i-a lunecat o lacrimă ferbinte pe obraz la vale, și asta sēmăna mult cu lacrămile, pe care Eremia prorocul le-a vėrsat odinióră pe ruinile Erusalimului. Căț!

Luxurióse au fost balurile reuniunei femeilor române din Sibiiu și-n trecut, dar' nici-odată naționale. Cel din estan a avut cel puțin o spoitură națională. Estan au fost adecă și dame în costum național la bal. Durere numai, că acel costum, din punct de vedere transilvănean, era neromânesc. Transilvănenele n'au purtat neci nu pórta atare costum. Era, adecă acel costum, pe care regina României l'a întrodus în salóne. Costumul femeii transilvanene, cu tótă eleganța sa estetică, fiind că-l pórta fata lelei Vuța dela pórta Gușteriții, sau fata unui crâsnic din Se-liște, stă pe o treaptă prea de jos pentru înălțimea nasului damelor din Sibiiu. Și eu nu știu pentru ce atâta înălțime de nas. Nu dór' din motivul, că, la balul din Sibiiu, s'au prezentat și dame îmbrăcate în șlep, căroro în limbagiú le vedeai cătrința, pe care o desprețuiesc! Căț!

De aceea eu țin, că până-când mintea femeii va sta în proporțiune înversă cu lungimea pėrului, dorința Tribunei, exprimată în raportul despre balul reuniunei femeilor române din Sibiiu: Ca acest bal se fie și al ținutului Sibiiului, nu se va împlini. Căț!

Eu mult mă mir, cum între atâtea femei de gust și cu spirit, câte, afară de cele din alte localități, avem noi numai în Sibiu, neci una n'are ambițiunea d'a se face regină. Și regină devine acea damă română, care, din mulțimea prea frumoșelor costume femeiești naționale române din Transilvania și Ungaria, va fi în stare a compune un costum de salon, în care și fata crâșnicului din Seliște s'ar putea presenta la balul reuniunii femeilor române din Sibiu, fără se comită vătămări de nasuri construate din sgârșciuri aristocratice. Mițuluc!

Spion rusesc în Deva.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

Un locuitor din Deva a făcut ȃilele trecute la poliția opidană arătarea, c'a văduț un individ îmbrăcat civil, c'o barbă lungă, umblând pe strade, și, că acela trebuie se fie un popă rusesc, trimis ca spion în părțile Devei. În urma acestei arătări, n'au trecut 24 de ore, ș'un agent de poliție cu agerime patriotică a prius pe individul suspicioș, și l'a predat poliției, dar' ce se veđi? — pretinsul spion rusesc era: Balomiri!

Advocatul legat.

Advocatul: — Ce-î Florico, ce vrei tu?

Florica: Am venit se-ți spun, domnule avocat, că decând am întrat la dumnia-vóstră-n serviții, nu-î ȕi, în care dómna nu se ceartă cu mine câte dóuě-trei óre! Eu asta n'o mai pot suferí, și m'am hotărít se mă duc la dómna, și se-î abđic!

Advocatul: Ce fată fericită! — De ași putea, ce bucuros 'i-ași abđice și eu!

Ingrijire fatală!

— Mă tem amice, că continuând eu craiicurile mele, eu mor încă ca cerșitor!

— Ba eu mă tem amice, că tu o se trăiești ca cerșitor!

Nas lung.

— Uite mă, ce nas lung are solgăbirăul nostru!

— Cred' deu, că numai ieri 'și l'a adus dela comitele suprem!

D-lui J. Florescu: Prin informațiuni false m'ai sedus se atac pe părintele Metea din Acintiș în numărul 3 al Calicului 1886. Eu, pe părintele Metea-l rog de iertare, ear' domnitale îți dîc: Dacă ești un obraznic, fără simț pentru adevăr, lasă-te cel puțin de obrăznicia, de a face lumea se-ți creadă contrarul. La mine 'ți-ai păpat omenia cu băbacul!

D-lui pretor Borha: Eu n'am pretensiunea, neci capacitatea de a face literatură. Eu, scriind Calicul, rîd de ómeni harnici, și, când n'am harnici, rîd și de slabi ca dumnia-ta. Rîd de tótă lumea pécătósă, fără muștrare de cuget, și plâng, când pécătuiesc riđend, ear' modul scrierei mele, totdeauna, se condiționează de natura obiectului, despre care scriu: Despre obiecte murdare murdar scriu!

Eu nu te cunosc, nu te-am vėđut în vieța mea, neci n'am scris de capul meu despre dumnia-ta. Dovedește-mi contrarul celor scrise, și-ți dau ori-ce satisfacțiune. Deci nu te supėra pe mine, carele nu te cunosc, ci mai bine ceteștė Telegraful Roman din 17 Faur a. c. și veđi ce scrie un om despre dumnia-ta, care, deși póte încă nu te cunóște, dar' cel puțin te-a vėđut de cāte-ori te-ai uitat în oglindă!

Mai multor domni corespondenți: Dacă abuzez de bunāvoința dumnia-vóstră, scrieți-mi pécatele pe rāvașul lipsei de spațiu!

Spre orientare.

Retrimiteându-ni-se mai multe exemplare d'ale Calicului Nr. 2, fără se știm dela cine, rogăm pe toți p. t. Domni, care nu voiesc a se număra între abonații noștri, sau se nu primească dela postă numărul present, sau, retrimiteându-ni-l, se ne comunice numele, ca se ne putem orienta.

Redacțiunea noastră a încuviințat toate cererile pentru prețuri scădute, sau amânarea timpului pentru solvirea abonamentului.

În luna lui Aprilie a. c. vom începe, ca și în anii trecuți, cu încassarea abonamentelor prin ramburză, Postnachnahme, postautalvány, ceea ce face o diferență de preț de 21 cr. Calicii Calicului, care se bucură de prețuri reduse, pot plăti abonamentul ori-când până-n 1 Octobree a. c.

Abonamentele se pot trimite în zilele de lucru. Duminica și Serbătorea nu primim bani dela cei-ce nu ne trimit.

Calicul se espedează tuturor abonaților în prima fiecărei luni. Reclamările se consideră, ori-când se fac.

Administrațiunea Calicului.